

fundar altre sistema de salvar á la societat, lo que no 's pot lograr sinó per la pràctica dels preceptes y consells cristians y consegüent restauració de les antigues agremiacions».

El gran Pontifex Lleó XIII en la seva Enciclica sobre la condició dels obrers reconeix també que un dels medis per salvar la societat del naufragi y resoldrer l'esperverant qüestió social es ab la restauració dels antichs gremis y així ho recomana ab gran eficacia.

¿Perqué en aquells temps y dintre aquell régim religiós, económic-social no existiren les pregones colissions com les antigues lluytes sagnantes entre senyors y esclaus? ¿Perqué no se coneixen les vagues de nostre segle industrial? ¿Perqué per últim no existía tampoch aqueixa lluyta contínua y quiscun jorn mes encesa entre 'l capital y 'l trevall?

Era degut precisament á l'existencia dels Gremis y perquè estaven informats del esperit religiós que 'ls distingía y perquè la abnegació, la caritat y l'amor regnaven en els cors dels agremiats y constituïen els fins primordials de les agremiacions.

L'ausencia de tot móvil religiós y moral, deu convertir y converteix de fet les associacions no tan sols en Centres de resistencia contra l'ordre establert sinó que ensemps endinza mortal coltell al sí de la vida corporativa. Ab el fi purament económic no n'hi ha prou per mantenir el verdader esperit d'associació; la desconfiança, l'egoisme y la discòrdia s'encarreguen de disoldre una unió fundada no en els cors sinó en necessitats purament materials. La associació verdadera y profitosa deu basarse sobre principis d'ordre moral y deu respondrer també á les nobles aspiracions del esperit. La Iglesia catòlica ha sigut y seguirá essent la gran escola d'abnegació de fraternitat y d'ordre; y si 'ls gremis han d'esser la palanca de una verdadera reforma en la societat y en l'home; si 'ls gremis han d'esser un mur de contenció contra 'l materialisme y l'anarquisme avuy triomfants; si han de restaurar la vida de família y la puresa en les costums; si 'ls gremis han d'esser com la llar de germanor pera l'obrer, si han de realisar, per últim l'obra de pacificació social que tots desitjém, precis es, que cerquen ans de tot, lo regnat de Deu y la seua justícia, y que s'informen del verdader esperit religiós de les antigues agremiacions. L'imperi de Crist en els cors escursará les distancies entre amos y obrers, els quals en lloch de mirarse com adversaris, se considerarán com á cooperadors en la obra comú de realisar sobre la terra els designis providencials y allavors fins en les més humils llars, ab la seguretat de la vida y la tranquil·litat de l'esperit regnarà l'alegría, que jamay neix de les riqueses sinó que es filla exclussiva de la virtut.

Lloable es, y necessari sens dubte, mellorar la situació material de les classes